

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XV. Quomodo Constantius cum Sirmium venisset, Liberium ab exilio revocavit, & Romanis restituit, jubens ut Felix unà cum illo sacerdotium administraret.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Ἰσαίρησεν) τέτρεσ τῶ δυοσεβέν' ἀνδρῶν ἀ-
 γαθῶν ἔργον, τῆ πίσει τῆ πατέρων συζῶ, καὶ
 ταύτῳ ἐπαύξεν ὡς εἶρη) πῶρα ὃ μὴ πο-
 λυπραγμονεῖν ᾤξαινεσαιμι δὲ ἂν καὶ τῶ
 ἐκ τῶ βασιλεὺς ὁ φέπειε μελαθεμένεσ, θε-
 δωταύτη τῆ ἡφῶ, ἢν οἱ τὰ θεῖα ἄφοι
 Ἰπὶ τῶ κρείπῳ ὁ ἐψηφίσαντο δ' εὐόησας Ἰπὶ-
 σκοποι' Ἰξ εἰμένε μὲν ἐν τέτον τὸν τρόπον
 παρ' ὀλίγον ἐκινδυνῶσε κραθεῖν ἢ τῆ ἀνο-
 μοίων καλεμῶν αἵρεσις.

A illos ab impietate possit eximere. Bono-
 rum virorum officium est, fidem patrum
 perpetuo retinere, eamque, uti dictum
 est, augere, ulterius vero nihil curiose
 inquirere. Libenter autem hortaret
 eos, qui licet sero, ex hujus erroris bara-
 thro emerferunt, ut ei sententiæ acce-
 dant, quam Episcopi divinarum rerum
 scientiā prāditi, rite atque ordine de
 Deo promulgarunt. Hoc igitur modo
 parum absuit, quin hæresis illa quæ dici-
 tur Anomæorum, eo tempore prævale-
 ret.

Κεφ. ιε.

CAP. XV.

Ἦν ἐν σιρμῶ Ἰρμόδρῳ ὁ κωνσταντιῶ, πάλιν μετακαλιῖται
 κίριος, καὶ τῆ ἐμ μὴ ἀποκαθίστησι· σωμαρατιῶν δὲ
 καὶ φίλκα Ἰπὶ τῆ πει.

Quomodo Constantius cum Sirmium ve-
 nisset, Liberium ab exilio revocavit, &
 Romanis restituit, jubens ut Felix unā cum
 illo sacerdotium administraret.

Ὅτι πολλὰ δ' εὐσερῶν ἐπανελθῶν ἐκ τῆσ
 ῥώμης εἰς σίρμιον ὁ βασιλεὺς, πρῶσ-
 τευσαμῶν τῆ δ' ἀπὸ τῆσ δύσεως Ἰπὶσκό-
 πων, μετακαλιῖται λιβέρριον ἐκ βεροῖας,
 παροῖων τε τῶν δ' ἀπὸ τῆσ ἐμ πρῶσδεων, συνα-
 γαγῶν τῶσ ἀρατουχῶνας ἐν τῶ στρατοπέ-
 δῳ ἱερέας, ἐβίαζετο αὐτὸν ὁμολογεῖν μὴ εἶ-
 ναι τῶ πατρὶ τὸν υἱὸν ὁμοῦσιον ἐνέκειντο ὃ
 καὶ τὸν κρατῶντα ἐπὶ τῶτο ἐκίνεκ, πλείστων
 παρ' αὐτῶ παρῆρσιαν ἀγοντες, βασιλεῖσ
 καὶ εὐσαδῖσ καὶ ἐλευσίσ· οἱ δὲ τότε
 καὶ μίαν γραφῶν ἀπὸ σιρμῶ τὰ δεδωγμέ-
 να Ἰπὶ Παύλῳ τῶ ἐκ Σαμοσατῶν, καὶ
 Ἰπὶ τῶ ἐκ σιρμῶ, καὶ τῆ ἐκτεθεῖσαν
 ἐν τοῖσ ἐγκαινίοισ τῆσ ἀνλιοχέων ἐκ-
 κλησίας, ὡς ἐπὶ παρῶσ τῶ ὁμοῦσισ
 ἐπὶ τῶν τινῶν ἰδίαν σιωπῶσ ἀνεῖν αἵρε-
 σῶ, ἀσασκευάξισ σωμαίνεσαι ταύτη λι-
 βέρρι, ἀθανάσιον τε καὶ ἀλέξανδρον, καὶ σε-
 θεριανὸν καὶ κρείσκηντα, οἱ ἐν ἀφρικῆ ἱερω-
 νῶ ὁμοῦσισ δὲ σιωπῶσ καὶ κρῶστικῶ καὶ γε-
 ρμῶσ ὁ σιωπῶσ, καὶ ἄλλῶσ ὁ μερῶν ἐπὶ
 τῶσ, καὶ οἱ ἐν τῶ ἐμ παρῶσσαν ἐν μερεῖ
 ὃ ὁμολογιαν ἐκομίσαντο ἀσασκευάξισ,
 ἀπακρυπῶσαν τῶσ μὴ κατ' ἐσίαν καὶ κτ'
 πάντα ὁμοῖον τῶ πατρὶ τὸν υἱὸν ἀποφαίνον-
 τας· ἢνῖκα γὰρ τῶ ὁσίσ ἐπιστολῶ ἐδέξασαν-
 το εὐδοξίσ καὶ οἱ σιωπῶσ ἐν ἀνλιοχέια
 τῆ ἀστῖσ αἵρεσισ ἀσασκευάξισ, ἐλογοποιῶσ

H Aud multo post Imperator ab urbe
 Roma Sirmium reversus, cum Oc-
 cidentales Episcopi legationem ad ip-
 sum misissent, Liberium Bercea ad se
 accersivit. Cumque adessent legati Epi-
 scoporum Orientis, convocatis sacer-
 dotibus qui in comitatu erant, Liberium
 cepit compellere, ut Filium Patri non
 esse consubstantialem profiteretur. In-
 stabant autem & Imperatorem ad hoc
 impellebant Basilus, Eustathius, & Eleu-
 sius, qui præcipua apud ipsum auctorita-
 te pollebant. Qui cum ea quæ contra
 Paulum Samosatensem & contra Photi-
 num Episcopum Sirmii decreta fuerant,
 ac præterea fidei formulam in dedica-
 tione Antiochenis basilicæ editam, in
 unum tunc libellum conjecissent, perinde
 quasi quidam sub obtentu vocabuli
 consubstantialis, propriam hæresin sta-
 bilire conarentur, effecerunt ut Libe-
 rius, & Athanasius, Alexander, Severi-
 anus, & Crescens Africa Episcopi, ei
 formulæ consentirent. Conenserunt
 pariter Ursacius, & Germinius Episco-
 pus Sirmij, & Valens Mursa, & quot
 quot ex Orientis partibus aderant Epi-
 scopi. Sed & confessionem à Liberio
 vicissim susceperunt, quæ eos qui filium
 secundum substantiam & per omnia pa-
 tri similem non esse assererent, alienos
 ab Ecclesia pronuntiabat. Nam cum Eu-
 doxius, & qui cum illo opinioni Aetii fa-
 vebant, Antiochia Hosii Epistolâ accep-
 sissent, parvis rumoribus divulgaverant,
 A a a a iij

Liberium quoque consubstantialis vocabulum condemnasse, & Filium Patri dissimilem confiteri. His per Occidentaliuni legatos confectis, Imperator Roman redeundi potestatem Liberio concessit. Scripserunt etiam Episcopi qui Sirmium convenerant, ad Felicem qui tum Romana Ecclesiæ præsidebat, & ad clerum ejusdem civitatis, ut Liberium susciperent, utque ambo Apostolicam sedem gubernarent, & simul sacerdotio fungerentur absque ulla diffensione: & quicquid molestiæ acciderat propter Felicis ordinationem, atque absentiam Liberii, oblivioni traderent. Nam Liberium utpote virum undequaque egregium, & qui pro religione Imperatori fortiter restitisset, populus Romanus impense diligebat: adeo ut ejus causa gravissimam seditionem excitaverit, & ad caedes usque proruperit. Post hæc vero cum Felix modico tempore supervivisset, Liberius solus Ecclesiam administravit. Quod quidem divina providentia ita dispensavit, ne sedes Petri dishonestaretur, à duobus Præfulibus simul gubernata: quod discordiæ signum, & ab Ecclesiasticis legibus alienum est.

ὡς ἐλθέει. τὸ ὁμοσίον ἀπεδοκίμασε, ἀνόμοιον τῷ πατρὶ τὸν υἱὸν δοξάζει ἐπὶ ταῦτα ὡδὲ καλῶρθα τοῖς ἐκ τῆς ὕστερας πρέσβευσι, ἀπέδωκεν ὁ βασιλεὺς λιβηρίῳ τῷ ἐπὶ ῥώμῳ ἐπάνοδον γραφῆσι τῆς πρεσβείας αὐτὸν οἱ ἐν σιρμίῳ ἐπίσκοποι, φίληκε τὰ ἡγούμενα τότε τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας, καὶ τὸ ἐνθάδε κλήρω ἀμφὶ τὸν ἀποστολικὸν ἐπιτροπεύειν θρόνον, ὡς καὶ ἰσραὴλ μετ' ὁμοιοῦς, ἀμνηστία τὴν ἀποστασίαν τα συμβάνα ἀνιάρῃ διὰ τὴν φίληκεν ῥωμανίαν, καὶ τὴν λιβηρίῳ ἀποδοθῆσαν οὐκ ἔστιν ἀλλὰ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τὸν λιβηρίον, καὶ ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς δόγματι ἀνίστασθαι τῷ βασιλεῖ, ἡγάπα ὁ τῶν ῥωμαίων ἔθνος ὡς καὶ μεγίστην ἀνακινήσῃ τῶν, ὡς καὶ μέγιστον φόρον χωρῆσαι ὀλίγον ἢ χρόνον φίληκεν ἐπιδύσασθαι, μόνον λιβηρίῳ τῆς ἐκκλησίας πρεσβείας ταύτην πᾶσι θεῶν διοικήσει, ὡς τὸν ἀπὸ τῶν θρόνον μὴ ἀδοξῆν, ὑπὸ τῶν ἡγεμόσιν ἰθυνομόρον ὁ διχονομίας σύμβολον ἐστὶ, ὡς ἐκκλησιαστικῆς θεομετῆ ἀλλοτρίου.

CAPUT XVI.

Quomodo propter hæresin Aëtii, & eorum qui erant Antiochia, Imperator decrevit ut Synodus fieret Nicomedia. Sed cum terra motus & alia multa intervenissent, primo quidem Nicææ, postea vero Arimini & Seleucia Synodus congregata est. Item de Arfacio Confessore.

ET hæc quidem Sirmii acta sunt. Eoque tempore ob metum Imperatoris, Orientales atque Occidentales consentire inter se in Doctrina fidei videbantur. Ob ea vero quæ Antiochiæ contata fuerant, & propter hæresin Aëtii, Imperator Synodum Nicææ celebrare constituit. Sed cum Basilius ejusque affectu id recusassent, eo quod olim de fide illic tractatum fuisset, placuit Nicomediæ in Bithynia Synodus congregaretur: utque ex omnibus Provinciis Episcopi qui præ cæteris prudentia valerent, & intelligendi dicendique facultate præditi essent, ad præstitutum diem Imperialibus literis ocycus evocarentur, ita ut vice omnium Provinciæ suæ Episcoporum in Concilio residerent &

Κεφ. 15.

Ὅτι διὰ πῶν ἀντίαι αἰρήσῃ καὶ ἐν ἀντιοχίᾳ, ἀέτις ἐκείνη σιωπῶν ἐν νικαίᾳ ἡγήσῃ, ὡς καὶ ἡ ῥωμαίων, καὶ τῶν ἐν τῷ μέγιστον ἐπιστολῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν ἀρμίνῳ καὶ σελυκίᾳ ἐκκλησιῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν σελυκίᾳ ἐκκλησιῶν.

ΕΝ μὲν ἐν τῷ σιρμίῳ ταῦτα ἐγένοντο ἀναλοῦν καὶ δύσιν ὁμοφρονεῖν καὶ τὸ δόγμα πρὸς τῶν ἐν ἀντιοχίᾳ νεωτεριῶν, καὶ τῶν ἀέτις αἰρήσῃ, ἐκείνην ὁ βασιλεὺς ἐπέτασαι σιωπῶν ἐν νικαίᾳ ἡγήσῃ, ὡς καὶ τῶν ἀμφὶ βασιλεῖον διὰ τὸ παλαιὸν ἐπὶ τῷ καὶ τῷ δόγματι συμβῆλαι ἡγήσῃ, ὡς καὶ ἐδοξεν ἐν νικομηδείᾳ τῆς βιθυνίας ἐκκλησιῶν εἰς ῥῆσιν ἡμέραν μὲν πρεσβείας καὶ τῶν ἀν' ἕκαστον ἐθνῶν ἐπισκόπων, οἱ σιωπῶν ἐπισημειώσῃ, ὡς καὶ τῶν ἐν ἡγεμονίᾳ ὡς καὶ ἀντὶ πάντων τῶν ἐθνῶν, μέλασχεῖν αὐτὰς τῆς σιωπῆς.